

Utorak, 22.03.2011.g.

Danas, na misi, čitao se dio Evanđelja po Mateju, 23, 1-12. I zamislio sam se nad Isusovim riječima "...SVA SVOJA DJELA ČINE ZATO DA IH LJUDI VIDE... VOLE PROČELJA NA GOZ BAMA,
PRVA
SJEDALA
U
SINAGOGAMA,
POZDRAVE
NA
TRGOVIMA
I
DA
IH
LJUDI
ZOVU
"RABBI"... I
NE
DAJTE
DA
VAS
VOĐAMA
ZOVU
JER
JEDAN
JE
VAŠ
VOĐA
-
KRIST.
NAJVEĆI
MEĐU
VAMA

NEKA
BUDE
POSLUŽITELJ.
TKO
GOD
SE
UZVISUJE,
BIT
ĆE
PONIŽEN,
A
TKO
SE
PONIZUJE,
BIT
ĆE
UZVIŠEN."

Taj odlomak iz Evanđelja ponovno me ponukao na razmišljanje o dvojbi koja me već duže muči u mojem duhovnom rastu.

**Gdje je granica IZMEĐU OHOLOSTI I LICEMJERJA S JEDNE STRANE I SVJEDOČENJA
ZA
GOSPODINA
I
POTREBE
ZA
NJEHOVOM
BLIZINOM
S
DRUGE
STRANE?**

U mojem duhovnom rastu često se osobno susrećem s tim kako će okolina reagirati na moje svjedočenje vjere. To sam razmatranje i dvojbe već prošao onih dana kada sam počeo stalno nositi krunicu oko vrata. No, tada sam jednostavno tako osjećao. JER SAM HTIO SVJEDOČITI

SVOJU

LJUBAV

PREMA

GOSPODINU.

ZAŠTO

DA

SE

SRAMIM

I

DA

MI

BUDE

NEUGODNO

KADA

JA

TO

ŽELIM

I

TAKO

SE

DOBRO

OSJEĆAM.

I

NEKA

I

DRUGI

TO

VIDE.

MOŽDA

ĆE

SE

NAD

SVIME

TIME

ZAMISLITI

I

PITATI

ZAŠTO

TO

JA

RADIM.

SVAKI
ODGOVOR
KOJI
BI
SI
DALI
NE
MOŽE
BITI
PROMAŠEN.
NI
DOBAR
NI
LOŠ.

I U ZATVORU ME NIJE SMETALO DA POKAŽEM DA VOLIM GOSPODINA NI SVOJOM SV
AKODNEVNOM
MOLITVOM
KRUNICE
PO
KRUGU
ZATVORA,
NI
KLEČANJIMA
ZA
VRIJEME
MISE,
NI
ČESTIM
MOLITVAMA
U
SOBI
ZA
VJERSKE
AKTIVNOSTI.
NEKAKO
U
ZATVORU
SVATKO
GLEDA
SVOJA
POSLA
A
JA

SE
JEDNOSTAVNO
NISAM
NA
DRUGE
OBAZIRAO.

No, po izlasku iz zatvora, ja sam nastavio sa svojim duhovnim rastom i konzumiranjem vjere. Počeo sam svakodnevno ići na mise, klečao sam sve češće, ostajao se i poslije mise moliti u crkvi, kod kuće sam počeo sve više moliti u svojoj sobi, počeo sam kupovati raznu vjersku literaturu, knjige i časopise, naručivati više misa za razne pokojne i potrebe cijele crkve, učestvovati u duhovnim obnovama i hodočašćima po cijeloj Hrvatskoj, pomagati u radu župe, itd.

Sada, kod slavljenja mise, sjedim u prvoj klupi u crkvi jer mi je to najbliže govornici gdje sudjelujem u čitanju nekih dijelova Biblije, pozdravljam sa "HVALJEN ISUS I MARIJA", itd.

JA BIH PRIJE ZA TAKVOGA ČOVJEKA, KADA BI VIDIO DA SVE TO RADI, REKAO DA "GL
UMI"
NEKOG
VELIKOG
VJERNIKA.
NIKAKO
NE
BI
MOGAO
PRIHVATITI
DA
ON
TAKO
OSJEĆA.

Mojim obraćenjem, došao sam u situaciju da SAM ŽARKO POŽELIO DA SVJEDOČIM ZA GO
SPODINA,
DA
SVIMA
DRUGIMA
PRENESEM

I
POKAŽEM
KAKO
SE
DOBRO
OSJEĆAM
S
GOSPODINOM
I
DA
IH,
SVOJIM
PONAŠANJEM
I
PRAKTICIRANJEM
VJERE,
POTAKNEM
DA
KRENU
ILI
NASTAVE
SVOJ
DUHOVNI
RAST.

Da često, po mogućnosti svakodnevno, idu na misu, da si kleknu pred Gospodinom i na misi, kada treba, i doma kada ga nešto mole, da mu se zahvale i prekriže prije i poslije jela, da upozore druge kada griješe, bilo da je to psovanje bilo neki drugi teški grijeh, da razgovaraju s drugima o Gospodinu i da ih potiču da Ga traže, da idu čim češće na sva vjerska okupljanja, od duhovnih obnova do hodočašća, itd.

A MORAO SAM TO ČINITI TAKO DA ME ONI OKO MENE I PRIHVATE A NE ODBACE. TO
ME
MUČILO,
KAKO
DA
"DOĐEM
DO
NJIH"
A
DA
TO

NE
BUDE
NAPADNO
I
ODBIJAJUĆE.

Pa sam tako i krenuo. Najprije polako i obzirno. I kada sam, po izlasku iz zatvora, pitao u molitvama Gospodina da kako i gdje da ja za njega svjedočim, On mi je odgovorio da tu gdje živim i radim. Nigdje drugdje. Zato mi je i dao te silne darove. Da mogu svjedočiti onima s kojima se družim, u obitelji, među prijateljima, na poslu, u društvenim aktivnostima.

PORUČIO MI JE DA ME TU TREBA.

SVE VIŠE I VIŠE VIDIM KOLIKO ON NA MENE RAČUNA I DA JE VELIKA MOJA ODGOVORNOST.

**A JEDINO KAKO DRUGI NEĆE MOJE PONAŠANJE, U PRAKTICIRANJU VJERE, SHVATITI
O
CEMJERNO
I
OHOLO,
JE
TO
DA
GA
JA
SVAKI
TRENUTAK
OPRAVDAM
I
SVOJIM
DJELIMA.**

**KA
LI**

A KAKO SU TANKE GRANICE IZMEĐU SVJEDOČENJA VJERE I OHOLOSTI I LICEMJERJ
A!

**JER JEDINO SVJEDOČENJE IZ LJUBAVI NEMA NIKAKVIH ZAPREKA, NIKAKVIH PROTI
VLJENJA
I
NJEMU
JEDINO
ZLO
NE
MOŽE
NIČIM
NAUDITI.
JER
TO
SVJEDOČENJE,
TU
LJUBAV,
ŠTITI
SAM
GOSPODIN.**

A velika je to odgovornost i veliki zadatak, **ŽIVJETI PO LJUBAVI**. I svatko od vas, koji je

ikada bio u bilo koga zaljubljen,

volio

nekoga,

neka se pita da li je tada i živio po toj ljubavi.

Bez srdžbe, bez laži, bez ogovaranja, bez skrivanja, služeći tome po njegovim potrebama, ponekad trpeći i loše stvari radi te svoje ljubavi, bezrezervno ga štiti i podržavati

Ako ste to tako radili,

ONDA

ZNATE

O

ČEMU

GOVORIM.

S TIME DA JE SADA OVDJE U PITANJU BOG, NAŠ STVORITELJ I SPASITELJ, NEŠTO Š

TO

JE

NAMA

LJUDIMA

JOŠ

UVIJEK

NEMJERLJIVO

I

NESHVATLJIVO

U

VEĆEM

DIJELU

NAŠEG

POIMANJA.

I kada god se uhvatim u razmišljanju, da li možda netko u mojem ponašanju može vidjeti neku kršćansku oholost ili licemjerje, UPITAM SE DA LI MI JE U TOM MOJEM PONAŠANJU GOSP

ODIN
NA
PRVOM
MJESTU.
I
ŠTO
BI
ON
UČINIO
DA
JE
NA
MOJEM
MJESTU.
AKO
SU
ODGOVORI
POTVRĐUJUĆI
I
ČISTI,
ONDA
ZNAM
DA
JE
TO
GOSPODINU
MILO
I
DA
DRUGIMA
NEĆE
BITI
MRSKO
I
NEĆE
IH
ODBIJATI
OD
GOSPODINA.

Jer čuo sam mnoge, nepostojane u vjeri, kako se tuže da ne mogu vidjeti one koji idu stalno u crkvu, stalno se nešto mole, a ogovaraju, krađu, lažu, loši su ljudi, susjedi i rođaci. I da radi njih ne idu u crkvu, da neće s njima biti zajedno. I kažem im ja da nas ima svakakvih i da ćemo svi mi, po svojoj ovozemaljskoj smrti, doći pred Gospodina položiti račun. I da u crkvu treba ići radi sebe i Gospodina a ne radi drugih. No, oni su tu ipak djelomično u pravu. **UZALUD NAM PRA**

ZNO

PRAKTICIRANJE

VJERSKOG

ŽIVOTA

AKO

U

TOME

NEMA

LJUBAVI.

ČISTE

LJUBAVI

PREMA

GOSPODINU.

I ZNAM, DA DOK GOD JE MOJA LJUBAV PREMA GOSPODINU ČISTA I POSTOJANA, NE
TREBAM

SE

BRINUTI

DA

ĆE

ME

DRUGI

UZETI

KAO

LICEMJERNOG

I

OHOLOG.

I

DA

MI

NITKO,
A
POGOTOVO
GOSPODIN,
NEĆE
ZAMJERITI
"PRVE
KLUPE
U
CRKVAMA"
I
SVE
DRUGO
ŠTO
PRATI
SVJEDOČENJE
ZA
GOSPODINA
IZ
LJUBAVI.

**GOSPODINE, NEMOJ DOPUSTITI DA ME IKADA NAPUSTI TVOJA LJUBAV. ZNAM DA T
O
PUNO
OVISI
I
O
MENI.
ALI,
JA
SAM
TI
SLAB
GOSPODINE.
BEZ**

TVOJE
POMOĆI,
NEĆU
MOĆI
IZDRŽATI
NA
PUTU
SVJEDOČENJA
I
ŽIVOTA
PO
LJUBAVI
PREMA
TEBI.
BUDI
UZ
MENE
GOSPODINE!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE!